

GA M F A Q H

CASA
DE JOVENTUT
I QUEL COM I

UOWOD / PLOOD - ZVHONO N A m o m + NOOH

... esperant les promeses del P.P.

Editorial

La redacció de la revista Camí Nou, es congratula de presentar una nova edició d'aquesta humil però també independent revista. A més ens sentim satisfets per la peculiar acollida que ha tingut la nostra direcció de correu electrònic (citada sota aquestes línies) almenys sobre una part de la política municipal. Estem gràtament sorpresos que la coalició d'EU continue defensant els seus principis, malgrat representar-se tan sols a ells mateixos. A més instem a les altres coalicions polítiques o ciutadans de a peu a remetre'ns qualsevol dada o informació que consideren rellevant per a que nosaltres puguem tindre diferents punts de vista sobre els quals recolzar les nostres teories, i així comprovar qui d'aquestes pelacanyes té més por de que la seua merda sure, que ja va sent hora que algú ho explique tot i no solament allò que li interessa. Ens sentim sumament indignats per diversos comentaris que ens situen sota el comandament del partit governant, i és que en aquest poble sembla que hi ha persones que llegeixen una revista distinta a la nostra i així que per si algú encara no ho sap, aquesta és la revista CAMÍ NOU, i no un pamflet de les noves generacions peperes (que per a això ja està *El Periòdic de Benicàssim*). Aquesta publicació tracta de defensar els interessos dels i de les joves del poble, i mai consentirem que se'ns titlle d'estar sota l'òrbita de cap partit polític, i molt menys en un poble on el menys important hauria de ser les sigles, i més allò que cadascú pot aportar en general a la ciutadania de Benicàssim. Sempre que nosaltres continuem ací com a joves del poble mai permetrem que se'ns tracte despectivament ni com a uns crios que no tenen una altra cosa que fer, i tractarem de defensar els interessos que constitucionalment considerem legítims protegir i això, senyores i senyors, que ningú ho oblide.

Consell de redacció:

Associació Juvenil "Casa de Joventut QUELCOM"

Col·laboracions:

Els i les joves de Benicàssim

Agraïments:

La "Casa de Joventut QUELCOM" de Benicàssim mostra el seu agraïment per llurs col·laboracions a: L'AJUNTAMENT DE BENICÀSSIM, LA REGIDORIA DE JOVENTUT, EL CASAL JOVE DE BENICÀSSIM, Panaderia Paquita, Perfumeria Rimar, Peluqueria Merche, Peluqueria Marzá, Sport Salud, Centro Óptico Benicàssim, Dulcemelo i Modas Yola, així com a Benigraphic pel seu recolzament tècnic.

Aquesta és una publicació plural. Esperem la teua col·laboració. Pots remetre'ns els teus textos d'opinió o literaris a la nostra seu social o direcció d'e-mail.

quelcom@independiente.net

ELS JOVES
NO
PASSEM.
CASES DE JOVENTUT

ESTRENES D'ESTIU, RECORDS PER A L'HIVERN

Sona particularment contradictori, que en època baixa de vacances a la gent se li explique que el teatre de Benicàssim ha de ser un centre d'oci cultural, i es presenten pel·lícules, que sí, són tan culturals com tu vullgues, però personalment si no portes ulleres...com que no llegeixes allò que diuen. I després resulta que quan vénen els estiuejants (amb tots el respectes i una salutació als *madriles*) resulta que la idea de presentar una oferta cultural es projecta cap a la defecació ràpida pels lavabos de l'ajuntament, i es presenten pel·lícules més comercials que, sincerament són les que més venen (no em digueu obvi, d'ahí el seu nom). Al cap i a la fi els

estiuejants, molta el que es diu molta pasta no es deixen, el més bàsic i els xicotets atracaments als quals se'ls somet en alguns locals.

Per això fins un cert punt es comprén que a l'estiu s'utilitzen aquestes tàctiques més comercials. Bromes a banda, està molt bé, que el Teatre Municipal de Benicàssim oferisca una varietat d'espectacles per a tots els gustos, allò que personalment no em sembla bé és que un tipus de films s'exposen al públic en una època de l'any i altres en una altra, perquè crec que abans de mirar qué ven més en cada època, s'hauria de mirar que la gent del poble tenim els mateixos drets (o si em forcen tal vegada més), que la gent que ve de vacances. Per això pense que el que no es pot entendre és que, sense més, després de l'estiu

és canvie de format simplement perquè els visitants, ja han marxat. Pareix que es tracta els estiuejants de no tindre cultura, o que a alguns benicassuts a l'hivern no ens vagen a agradar les pel·lícules comercials.

Pareix que no es pense en les persones que "soporten" la massiva afluència de gent i que no viuen del turisme. Sembla que no es mire per les persones sinó pels diners. Pareix que tots els que manen viuen en un món apartat de la resta. Pareix que només es preocupen dels diners. Sembla que no se n'adonen que respecten molt poc a la gent que fa que tots ells estiguen governant: la gent del poble.

Ricardo Bernal

PER A QUAN LLISTES OBERTES?

Dia d'anar a votar. Eixe dia en que marquem la papereta, la introduïm a l'urna i ens n'anem tots pagats i plens, convençuts de que acabem de formar part no d'una bona acció, sinó d'una gran decisió. Es fa el recompte i finalment ix un guanyador. Ara ja no importa si la decisió final coincideix o no amb la nostra. El que més ens plena és, si no hem perdut els ideals i la fe en el sistema, que guanyem o no algú ben escollit *bla bla bla*. Però, *voilà* senyors! Ara resulta que una persona que dona la cara durant tot el procés pre-electoral no camina a soles. Perquè ara ningú va sol per ahí. No. Ara porta darrere una renglera de persones i personetes que reincorporades a nivell intern i ordenades per la màgia del dit, van a ocupar successivament les places que ningú a tret a concurs.

Ningú podrà explicar-me mai perquè en un poble en el qual s'escull a la persona i no a l'entitat política es fan unes votacions per triar un alcalde i es deixa al seu partit polític la decisió de reomplir els espais regidoriais que li corresponen en proporció

als vots rebuts. Jo vote a un i ells solets es col·loquen. Pots triar a un alcalde que t'agrada, però després aplega eixe incompetent que l'únic que vol és xuclar del pot de tots i es col·loca perquè... perquè sí!! La ideologia del partit és la que escull la gent quan vota, diran alguns. Però realment quan el 99% de la gent que vota, ho fa pensant en Manolito o Pepita, i no en si pertanyen al grup de la gavina poruga (pareix que se'n vaja en comptes de vindre) o de la rosa marcida ja per tants anys de sequera d'ideals obrers. De fet hi ha una íntima relació entre el grup dels formadors del partit i la identitat que eixe partit té a cada poble, deixant a banda si es *facha* o d'esquerres.

Igual que a la Casa de Joves. És l'exemple més clar. A una Casa de Joventut la Junta Directiva s'escull per Assemblea General, i comptant amb l'opinió de tots els membres no només per a l'elecció del president, sinó de TOTS ELS CÀRRECS. I si cadascú és conseqüent amb si mateix supose que adaptarà les característiques de

cada persona aspirant al lloc que més se li adequi. No té més importància el càrrec d'alcalde que el de Regidor de Joventut. Simplement requereixen formacions i coneixements diferents. L'alcalde serà més bé un simple buròcrata, mentre que la persona encarregada del sector juvenil haurà de moures, conèixer, investigar i sobretot implicar-se en el col·lectiu juvenil (dues situacions que de fet no es donen en aquest poble); en tot cas que algú em diga que passaria si posarem a un Enginyer Industrial a treballar de panader sense formació prèvia, o a l'inrevés.

No crec que siga la manera correcta que després d'una votació es sàpiga quina quantitat de regidors té cadascun dels partits que opten a l'alcaldia i cada partit trie a qui li parega. Per a açò s'hauria d'obligar durant la fundació del partit a que aquest continga si no experts, almenys gent interessada a priori en cadascun dels camps a que més tard optaran en l'Ajuntament.

Les coses ara no funcionen bé. Una vegada coneguda la quantitat, el partit es limita a reomplir els espais buits en l'afany d'ocupar el màxim possible, i sense que importe si després la persona en

qüestió coneix la diferència tant de presència històrica com d'adaptació climàtica entre un *Pinus halepensis* i un *Quercus ilex* (perquè pese a qui pese s'ha de saber per a segons quins càrrecs). Siguem conseqüents en els nostres actes perquè...tela.

Exigim llistes obertes als municipis. Per a que no hi haja incompetents gestionant l'alcaldia, l'Urbanisme, el Medi Ambient, el Turisme, la Joventut, els Esports, l'Educació, la

Normalització

lingüística, la Sanitat, la Participació Ciutadana, els Serveis Públics i Municipals, la Cultura, les Festeeeeees... Per a que marquem no sols la casella de l'alcalde sinó de la resta de camps d'actuació locals. Hem d'exigir llistes obertes ja!

Víctor Escobín

...Y ES QUE ESPAÑA SIGUE SIENDO UN PAÍS DE ENCHUFES

Se nota a la legua donde hay un buen enchufe, y es que por buen enchufe se entiende aquel que es grueso aunque no es necesario que sea muy nuevo. Si necesitas un enchufe es que tienes también una clavija, con dos agujeros una de entrada y otro de salida, y es que resulta

que los buenos enchufes se pagan... Sin ir más lejos en la calle La Pau (por poner un ejemplo de andar por casa), nos encontramos todos los días con la calle cerrada. Un hecho inexplicable en el que sólo llegamos a la conclusión de que hay ciudadanos de primera y ciudadanos de segunda: Los empleados del Ayuntamiento y

los demás. Así el señor, llamémosle "Z", curiosamente tiene un local de comidas con terraza ubicado en susodicha calle. Ni muchísimo menos intentamos acusar a nadie de nada, porque tampoco conocemos todos los datos, aunque tampoco creemos que

Por una vida en movimiento

nos haga falta, el caso es que una calle peatonal esta cerrada al tránsito y otras no ¿por qué? Sólo los de siempre conocen la respuesta. También nos podemos encontrar con otro caso parecido en la calle Maestro Segarra y su conocido bar El Lipizano que ha ocupado clandestinamente dos plazas de coche y ha colocado varios pivotes de hierro para delimitar su selecta y furtiva terraza. Toda una agresión al resto de terrazas, y es que en verano parece que se abre una nueva modalidad de caza, la caza del veraneante y todo vale: ocupar

plazas de aparcamiento, calles peatonales, aceras... tendremos que empezar a cerrar a cal y canto la puerta de casa por si tratan de ponernos una terraza en el balcón. ¿Estamos ante dos malolientes casos de favoritismo benicense?

Benicàssim siempre ha sido de unos pocos. No te hagas ilusiones, no formas parte de ellos. El poder es limitado y hay quienes poseen el overbooking de plazas en el Ayuntamiento.

Se comenta, volviendo al caso de la susodicha valla, que se encuentra el tema correctamente burocratizado, pero esta no es la cuestión. Se trata de que porque unos conozcan los

"calderos" que se cuecen en el ayuntamiento no tienen porqué (y esto ya entra dentro de la ética de cada uno) beneficiarse aparentemente de este asunto, y es que si se cortan las calles peatonales, se cortan para todos porque todos tenemos los mismos derechos.

En ámbito nacional son numerosos los casos que se producen alrededor del "atasco" de influencias. Y es que España va bien, pero para los de siempre.

Dan A. y Ricardo B.
(haciendo amigos)

Peluquería unisex

OSE MARZÀ

Pide tu turno:

Telf: 964 302 358

12560 BENICASIM C/ Bodoliz nº 6

Pescant locals d'assaig

Estem farts d'escoltar la història de Benicàssim, ens la sabem de memòria. Tants esquius ja no fan efecte. Estem farts de les grans promeses que es plasmaran en paper i encara segueixen allí. Estem farts d'haver de buscar-nos la vida per tal de poder tocar uns pocs acords en qualsevol lloc excepte al poble, falten locals d'assaig per a grups novells de música. Davant meu, senyor alcalde, va prometre més llocs. Davant del poble de Benicàssim (al programa electoral) vosté va prometre moltes coses i entre elles estava promoure la música feta per joves ampliant l'oferta de locals d'assaig (si és que alguna volta l'ha haguda). I damunt, per a més condiment, quan a la fi trobem un a l'anomenada *caseta dels*

mestres la regidora de cultura ens diu que no perquè l'Associació la Mabra vol guardar les seues canyes allí. Aquest grup de persones (per dirlos d'alguna forma) ja tenien a priori el seu lloc allí, i no sé si fou per pur egoisme, avarícia o anticompanyerisme veïnal, que ens el van furar de les mans. Nosaltres no som uns torracollons, ni uns estúpids. Som joves que volem vore acomplides les nostres il·lusions, fer alguna cosa més que estar pegats a la tele, drogar-nos per les nits o trencar el mobiliari urbà (que és el que pensa molta gent major i estan molt equivocats). Volem fer la nostra pròpia música, tocar eixes notes que donarien vida a un poble mort i embalsamat de fantasmes del passat. Un poble en

el que només conta l'estiuejant, i la seva cartera plena de diners. Només contenen les poques famílies influents amb cognoms sobradament coneguts.

Bé... el que volem és més recolzament a la joventut, les seues promeses les estem esperant (i no amb els braços creuats). Però per davant de tot el perdonem, senyor alcalde, vosté és un polític i com a tal la seua missió és que allò promès tornarà a ser promès. No podem viure de metàfores, volem fets, no li demanem molt. Nosaltres no exigim, només demanem (i humilment). La música és cultura, no ens pose traves; demanem més locals d'assaig. El poble s'està fent gran i ja es hora de donar-se compte, cada volta hi ha més gent que vol comunicar-se d'aquesta manera, no ens ho impedeisca. I a l'Associació la Mabra només demanem que compartisquen un poc més, amb tot el respecte no existiu només vosaltres. A la mar hi ha més peixos.

Dan Alcaide

Avenida Castellón, 30 - Teléf. 964 301 926
12560 BENICASIM (Castellón)

FEMINISME I ESPORT

Segons la historiadora Karen Offten, la paraula feminisme engloba una ideologia i un moviment de canvi polític i social que està basat en la crítica dels privilegis masculins i la subordinació de les dones en qualssevol de les societats existents. Durant la dècada

dels setanta el moviment feminista va lluitar per canviar els aspectes negatius de la vida de les dones, amb els vuitanta, noranta i principis del segle XXI, s'ha estat produint una contracultura femenina que abasta des de la producció científica i la creació artística fins a noves formes de viure el lleure i les relacions interpersonals.

El recolzament polític és fonamental per al progrés feminista, per això, cal exigir als governs mesures de tipus legal, suport financer i mesures d'acció positiva destinades a modificar les actituds i els condicionaments socials que marginen les dones.

L'esport és una clara mostra de la discriminació que pateixen les dones i Benicàssim un exemple d'aquesta desigualtat sexual. Què fa el govern de Benicàssim per l'esport femení?? L'activitat física ha de ser una faceta

fonamental durant el creixement de la jovesa. L'esport, a més de tenir caràcter educatiu, afavoreix el desenvolupament de les condicions físiques com la resistència, força, rapidesa de reflexos, velocitat, i influeix sobre certes qualitats espirituals com el valor, perseverància, abnegació o voluntat. Malgrat la importància òbvia de l'esport, l'oferta d'escoles esportives públiques que ha vingut presentant la regidoria d'esports, tant per a xiquetes com per a xiquets, és quasi inexistent. Un club de gimnàsia artística o cursets de tenis són les úniques alternatives per a practicar esport de que gaudeixen les xiquetes del nostre municipi. El jovent masculí amb una educació diferent i els prejudicis socials del seu favor, pràctica ciclisme, bàsquet, gimnàsia artística, tenis, futbol sala i majoritàriament futbol, amb dos clubs i diversos equips en cada categoria.

Mentre els xiquets que no practiquen cap esport són minoria front als practicants, en el cas femení la proporció o desproporció, a més de ser més exagerada, és inversa. I no ha sigut per falta de ganes, recordeu quan al *Periòdic de Benicàssim* un grup de xiquetes demanaven recolzament per a poder jugar a futbol en una lligueta oficial, tanmateix la reivindicació fou ignorada pel govern municipal mostrant un comportament conservador, tradicionalista i masclista, com

aquells que encara pensen que *el futbol és cosa d'hòmens* o que *les xiquetes només saben jugar a botar la corda*. El Partit Popular ha aconseguit anul·lar el funcionament del Patronat d'Esports Municipal que a principis dels noranta comptava amb equips de handbol i bàsquet femení.

No valen les excuses!!, avui Benicàssim, un poble amb constant creixement poblacional que prompte comptarà amb tres col·legis i un institut, en el que, a més a més, s'estudia TAFAD (*Técnicos en animación físico-deportiva*), i amb un dels pavellons esportius més grans de la província, **no té escoles femenines municipals** de bàsquet, handbol, voleibol o futbol, únicament i exclusiva per la falta de voluntat política del PP i

d'aquelles i aquells que creuen que ser feminista és fer-se la foto de *família* el dia de la Dona.

El nombre d'adolescents (en femení) que consumeixen tabac augmenta cada any de manera escandalosa i preocupant, i Benicàssim

forma part d'eixos resultats. Si no s'ofereixen, per part de les institucions públiques (Ajuntament) alternatives, com l'esport, per al temps d'oci, la degradació de la jovesa serà continua i progressiva, per tant, si és cert que *d'on no hi ha, no se'n pot traure, a vore si algú s'anima...i dimiteix!!*. Per la igualtat de drets i oportunitats de la dona!!!

Xavi Rovira

Gràcies politics...

JUVENTUD

Juventud.

A.R.B.

Fomentar las actividades juveniles.

Construcción de un nuevo Casal Jove, con instalaciones adecuadas a las ilusiones de la nueva juventud.

Instalación de una Zona de Ocio y Diversión.

Instalación de una Sala de Ensayo para Bandas de Música, en el Casal Jove.

Acceso libre en diferentes horarios a Internet.

Escuela de Teatro para aficionados.

Concursos literarios, históricos y artísticos para jóvenes.

Aula Taller de dibujo, informática para acceso a internet, literatura y escultura.

Emisora de Radio y TV municipal promocionada y dirigida por y para jóvenes.

Desarrollo de actividades lúdicas como el ajedrez o juegos de mesa.

Ayudar a los jóvenes que destaquen en alguna actividad para su pleno desarrollo integral.

Sala específica de estudio en la Biblioteca Municipal y en la del Mar.

Festivales de Música en periodo veraniego.

Fomentar el empleo con medidas de apoyo a la variedad de formación e inquietudes de los jóvenes.

BLOC
nacionalista valencianista

EL PROTAGONISME DELS NOSTRES JOVES

Creació de l'Oficina Local de Col·locació.

Nou Casal de la Joventut autogestionat.

Diversificar les activitats per als joves.

Creació d'un grup de voluntariat social.

Facilitar la prestació Social Substitutoria mínima mentre siga obligatòria.

JUVENTUD

Los jóvenes en Benicàssim representan el 8% de la población entre los 13 y 18 años y el 10% entre los 19 y 24.

Algunos de estos jóvenes se reúnen en el "Casal Jove" para realizar actividades culturales y de ocio.

La Asociación tiene un interés especial en la participación de los jóvenes en la vida social del municipio.

OBJETIVOS

Promover iniciativas que favorezcan la incorporación laboral de nuestros jóvenes, así como la realización de prácticas en el municipio.

Desarrollar los convenios de hermanamiento, para ofrecer nuevas posibilidades culturales y formativas a la juventud.

Mejorar la dotación del "Casal Jove" contando con la opinión de los jóvenes.

Impulsar la participación de los jóvenes en las publicaciones periódicas municipales.

Promover la continuidad de la Escuela Taller.

PROMESSES INCOMPLIDES

D'un temps cap aquí, quan arriben les eleccions em llig els programes electorals, i tinc especial devoció pels municipals. Li he trobat la gràcia a això d'imaginar-me com de meravellós podria ser Benicàssim si tots els partits pogueren dur a terme totes les idees fantàstiques que proposen.

Les propostes sempre van encaixonades per temes, ja sabeu, turisme, salut, joventut... i cadascuna d'aquestes àrees ha de tindre un llistat interessant per a convèncer l'electorat. Açò ha de ser molt difícil, perquè si ens pregunten, segur que totes i tots tenim quatre o cinc idees interessants per al poble, però quatre o cinc per a cada regidoria, això és més difícil.

Pel que es veu una cosa així els va passar als del PP local a les últimes eleccions quan van arribar a JOVENTUT.

- Què fem? - degué preguntar algú angoixat, mentre la resta miraven pensatius el full en blanc.
- Sigueu imaginatius!! - degué exclamar algun espavilat. I la imaginació no va faltar.

Només així es comprenen les molt ambicioses, però alhora necessàries promeses que se li van fer a la joventut d'aquest poble fa més de dos anys i de les quals no s'ha tornat a parlar. M'estic referint en concret a quatre:

- Emisora de ràdio i televisió municipal promocionada i dirigida per i per a joves.
- Sala específica d'estudi en la Biblioteca Municipal i en la del Mar.
- Construcció d'un nou Casal Jove, amb instal·lacions adequades a les il·lusions de la nova joventut
- Instal·lació d'una Sala d'Assaig per a Bandes de Música, en el Casal Jove.

Una ràdio jove, ja existia en aquest poble fa 5 anys, es va tancar per un problema amb la llicència i des d'aleshores ningun polític a mogut ni un dit per tornar-la a obrir. És més, després del tancament van haver persones que van

insistir i van presentar a l'Ajuntament un projecte amb pressupost inclòs, d'allò que valia obrir legalment **RÀDIO JOVE BENICÀSSIM** i es van trobar un **NO** per resposta. Tot el material amb que es feia ràdio s'està podrint en algun magatzem de l'Ajuntament. I després d'açò ens parlen de televisió? Per qui ens prenen?

Amb el tema de la sala específica d'estudi tampoc hi ha notícies. No cal dir que a més de totes i tots els i les estudiants de Benicàssim, els responsables de la biblioteca també hagueren agraït que no s'haguera quedat en una proposta per a reomplir. De totes maneres la pregunta òbvia és: en l'actual edifici una sala d'estudi? on?

La construcció d'un nou Casal Jove és ja un clàssic. Si la primera volta que ho van incloure en el llistat de propostes, per a joventut, en les eleccions municipals de Benicàssim, l'hagueren construït, ara ja formaria part del patrimoni històrico-artístic de la vil·la.

En principi això de les sales d'assaig per a bandes de música em va desconcertar, perquè que jo sàpiga a Benicàssim només hi ha una Banda, no?. Després vaig caure en que s'estarien referint a grups de pop, rock, etc. Doncs bé, en aquest moment hi ha grupets al poble que no tiren endavant perquè no tenen locals d'assaig. I la veritat es que els podrien deixar encara que fos un garatge, perquè si s'ha d'esperar al Casal Jove, em pense que primer assajaran a *La Garrofera*.

Tot açò sorprén sabent que el P.P. a Benicàssim té les seues pròpies *Nuevas Generaciones*. Potser, haurien de sentir l'opinió dels joves del seu partit.

Bé el fet és que és una immoralitat fer propostes sabent que no es té capacitat i/o voluntat de complir-les. És com si algú proposara en el seu programa electoral posar un telefèric des del Voramar al Bartolo com a una mesura per a potenciar el turisme. Allà cadascú amb la seua consciència.

Dani Rovira

Ajuntament de Benicàssim
Regidoria de Normalització Lingüística

**Oficina Municipal de Promoció
de l'ús del Valencià**

10 PROPOSTES DE POLÍTICA MUNICIPAL DE JOVENTUT PER L'EDUCACIÓ EN EL TEMPS LLIURE

1.- Generalització i reforçament de la política de **convenis** com a mètode de relació amb les associacions.

2.- Garantir les **infraestructures de locals** per a les associacions, especialment per a eixes que realitzen activitats educatives en el temps lliure.

3.- Els Ajuntaments no han d'organitzar activitats en el temps lliure. Proposem, en concret, que els Ajuntaments deixen d'organitzar viatges, concerts, acampades, excursions... pels joves i traspassen aquests recursos a les entitats.

4.- Política de **subvencions** més decidida a les entitats que desenvolupen programes d'interés social.

5.- Desenvolupament d'una política d'**ajudes** que faci que no hi hagi cap jove que no pugui participar en les activitats de les entitats per motius econòmics.

6.- Política de **prevenció global** respecte els joves amb dificultats especials en la qual les entitats tinguin un paper destacat com a recurs normalitzador.

7.- Proposem que els Ajuntaments atorguen una **primacia al sector no lucratiu** front les iniciatives lucratives que fan negoci amb els serveis municipals.

8.- Davant les iniciatives d'enquadrament del voluntariat des dels Ajuntaments, proposem potenciament i canalització del **voluntariat** a través de les associacions.

9.- Reforçament de la **imatge i presència social** de les associacions front la política d'imatge pròpia dels Ajuntaments.

10.- La lògica de la **cooperació**: els Ajuntaments han de seure amb el moviment associatiu juvenil i coordinadors d'entitats de cada localitat per tal de definir conjuntament la política municipal respecte el sector.

11 9 dies, 3 nits

Divendres

Curts, teatre, dansa. Aquestos han sigut els protagonistes dels primers dies d'aquesta VII edició del Festival Internacional de Benicàssim. Avui ha començat el primer assalt als escenaris.

He arribat al recinte a les 19:00 h. per veure l'ambient, anar de compres i beure una cervesa fresca sobre la gespa, que encara estava verda. Però per a mi la nit ha començat a les 22:30 h. amb el concert d' **Ash**, els quals m'han fet viure, junt amb **The Freestylers**, un dels millors moments de la nit. El seu repertori, que incloïa cançons tan conegudes com "Kung Fu" o "Girl from Marts" ha arribat al seu clímax amb un final orgàsmic que van iniciar els dos guitarristes. Després, **The Flaming Lips**. He de dir que no coneixia aquest grup, però m'ha impressionat la seua posta en escena amb crues imatges de violència a les pantalles, globus que contenien confetti, un gong enorme i un cantant amb molta personalitat que es va desviure pel públic.

A les 00:40 ha eixit **James** a l'escenari i encara que la música estava prou bé, no m'ha agradat molt el cantant. Segur que hi haurà gent que dirà que ha estat un dels millors concerts del festival, però que voleu que us digui, a mi m'ha semblat desafinat. Així que he marxat cap a la carpa per veure els **The Freestylers**, una barreja de hip-hop, tecno, ragga i soul, i després al totpoderós **Fatboy Slim**, que m'ha decebut perquè no ha interpretat els seus èxits, i només s'ha dedicat a fer de DJ. Encara que he de reconèixer que la seua presència s'ha notat i tots hem acabat ballant com a bojos.

Dissabte

A les 20:00 h. he estat al concert de **Belle and Sebastian** i m'ha paregut meravellós: quin so, quina delicadesa i la veu del cantant, extraordinària. La gent ha gaudit amb totes les cançons i jo el destacaria com un dels millors concerts d'aquest any. Després, i per continuar amb la costum, a sopar i a mirar tendes.

Avui, l'escenari Verd ens ha proposat una variada oferta musical de gran qualitat, encara que no sé jo si idònia per aquest tipus de festival. M'han agradat **Goldfrapp** i **Mogway**. Alison, la cantant del primer grup m'ha deixat sorpresa arribant a registres inimaginables amb la seua veu. I respecte a l'altre grup, he de reconèixer que de vegades m'he sentit transportada a un altre món amb cançons instrumentals que comencen suaument, però creïxen amb força intensitat. Un altre grup que em feia il·lusió veure era **Mercury Rev**. Només havia escoltat un parell de les seues cançons i em va sorprendre la tranquil·litat del seu directe. La veritat és que, i com ja he dit repetidament aquesta nit, aquestos grups em semblen molt bons per escoltar a casa en moments de reflexió, però no en un festival.

De totes formes, el grup estrella de la nit i que més ens ha fet ballar a tots, juntament amb els valencians **La Habitación Roja**, ha estat els **Manic Street Preachers**. Reivindicatius com sempre (amb bandera cubana inclosa) els Manic s'han lliurat completament al públic, i han interpretat alguns dels seus millors temes com "Tsunami", "Everlasting", "A design for life" i "If you tolerate this (...)". Des d'ací vull agrair-los que hagin vingut al nostre poble i al nostre festival. Per finalitzar la nit, els **Stereo MC's** ens han presentat el seu nou disc.

Diumenge

He de reconèixer que el meu cos comença ja a notar la fatiga acumulada, però avui és l'últim dia i no em vull perdre els concerts de **PJ Harvey**, **Pulp** i **Orbital**. He arribat un poc tard i he sopat mentre toca **Cooper**, i després, a gaudir de la Harvey, que per aquesta ocasió anava molt "sexy". Els meus desitjos s'han complert quan ha interpretat "Down by the water".

Al cap d'una estona, m'he trobat prop de la zona VIP on m'ha fet gràcia veure a un conegut polític municipal, i dos minuts després estava botant per les primeres files, mentre Jarvis Cocker, el cantant de **Pulp**, suava davant meu i ens oferia a tots un espectacle impressionant. I per acabar amb aquesta edició, **Orbital** ha demostrat que actualment és un dels grups que millor representen el panorama de la música electrònica, fent ballar a milers i milers de fibers.

RIMAR
PERFUMERÍA - BOUTIQUE

Santo Tomás, 68 - Teléf. 964 300 194 - 12560 BENICASIM

Zona VIP

Qui no ha llegit alguna vegada una revista de les que anomenem "del corazón"? A tots ens agrada xafardejar un poc, no? Doncs bé, aquest any el FIB ha rebut la visita de milers de persones, i d'entre elles la d'alguns famosos. Per la zona de l'entrada podies trobar a la Claudia i al Miguel, els presentadors de MTV Espanya que estaven intentant trobar un nou VJ per aquesta cadena de televisió. Ah, i també m'han dit que estava la superdiva de MTV, Deborah Ombres. El dissabte, al concert de **Belle and Sebastian** vam veure a un dels actors de la incomprensiblement vista, *Al salir de clase*. Era el que fa de Jorge (el germà de Miranda) i no feia més que parlar pel mòbil i enrotllar-se amb la seua núvia. Però és que més tard vam tenir ocasió de veure a una altra coneguda actriu que també ha intervingut en la sèrie de Telecinco: Lucía Jiménez. Quina xica més simpàtica i "templà". Vestida com una fiber més, no va deixar de somriure quan un fan se li va apropar per demanar-li un autògraf just al concert dels **Manic Street Preachers**. La Jiménez també va estar a la zona VIP al dia següent, on també es va poder veure a l'Emma Suárez xerrant amb altres companys de professió. I per cert, vaig parlar amb unes xiques que estaven molt emocionades perquè havien vist a Marcos, el baixista de *Lo+Plus*.

PD: On estava el Paco aquest any? És veritat que el Phil Collins va estar ací l'edició passada?

Puja

La cervesa Heineken (que està més bona que l'anterior patrocinadora); els col·legues que treballaven a les barres i altres establiments; com tots els anys, la tenda dels piercings i els tatuatges; les activitats paral·leles (teatre, dansa, moda, curts); i en general tots els grups i que el FIB estigui un any més al nostre poble.

Baixa

Els preus desorbitats de les begudes, 750 ptes per un litre de cervesa!!!; continuant amb assumptes econòmics, que hagin tornat a pujar les entrades; la desaparició del "stand" on venien drogues naturals (i legals); per contraposició a l'anterior, la quantitat de droga que hi ha hagut aquest any (farlopa, tripis, pelletazos, speed) i el nul control de la zona contigua al recinte, que es convertia cada nit en un mercat de "pastis"; les ampolles blaves que repartia la MTV per omplir amb alcohol i que dien eren oficials, i que més tard els segurates no deixaven entrar per ordre expressa; la moda dels "pareos"; la beguda de classe B; ...

Propostes

Durant tres dies i després d'hores i hores de música en directe, sempre hi ha especulacions sobre qui seran els afortunats de l'any vinent, o almenys, qui ens agradaria veure al FIB del 2002. Han sorgit els noms de **Gorillaz**, **Beck**, **Stereolab**, **Prodigy**, els **Chemical** (que ho fan molt bé), **Kula Shaker**, **Hellacopters**, algun grup de Benicàssim (ja sabeu quin),...

Leticia Casan

CENTRO OPTICO

C/ Sta. Tomás 77
T: 964 30 40 09
BENICÀSSIM
C. P. 12560
CASTELLÓN

ELS QUE VAGEN A VOTAR QUE TINGUEN EN COMPTE...

SOCIALISME és quan: Vosté té dues vaques, el govern les nacionalitza i li paga el preu de la vedella que tinga la primera.

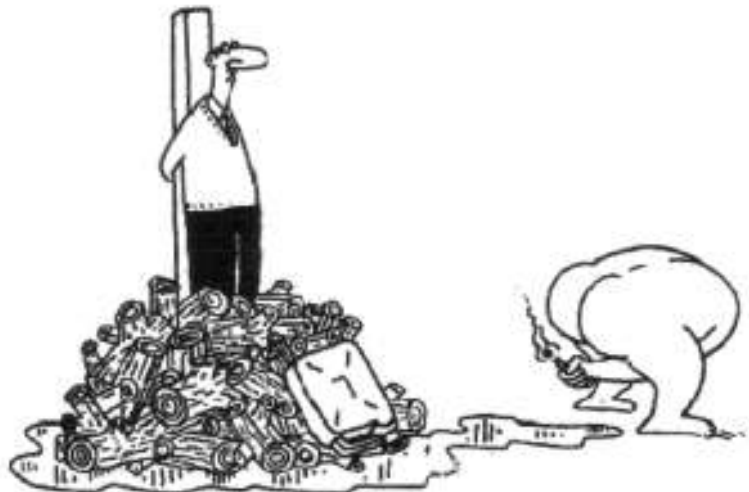
COMUNISME és quan: Vosté té dues vaques, el govern requisa les vaques i li dona un poc de llet.

FEIXISME és quan: Vosté té dues vaques, el govern li requisa ambdues vaques i l'afusella a vosté per a que no proteste.

DEMOCRÀCIA és quan: Vosté té dues vaques, el govern li deixa les dues vaques, vosté s'espavila per a mantenir-les, ven la llet o les vaques i els diners són per al govern.

CAPITALISME és quan: Vosté té dues vaques, en ven una i compra un bou, reproduceix i té dues vaques. Aleshores, o li sobra llet o li falta alfals, si li falta alfals es moren les vaques i vosté s'arruïna, si li sobra llet, baixa el preu en el mercat i també s'arruïna.

I NACIONALISME és quan: Vosté té dues vaques, ocorreix qualssevol de les circumstàncies especificades, però les vaques primer es pinten amb els colors de l'autonomia.

GENERALITAT VALENCIANA
CONSELLERIA DE CULTURA I EDUCACIÓ

DIRECCIÓ GENERAL D'ORDENACIÓ I INNOVACIÓ EDUCATIVA I POLÍTICA LINGÜÍSTICA

Afganistan

Madhu, el govern de l'Afganistan a declarat la guerra a les dones. Des que els Taliban van ascendir al poder, en 1996, les dones han hagut d'usar el *burqua* i han sigut colpejades i apedregades en públic per no portar la vestimenta adequada, encara que açò signifiqui senzillament no usar el vel que ha de cobrir els seus ulls. Una dona va ser linxada per una multitud de fonamentalistes per haver exposat accidentalment el seu braç a l'anar conduint. Una altra va ser apedregada i morta per tractar d'eixir del país amb un home que no era parent seu. No es permet treballar a les dones i ni tan sols se les deixa eixir al carrer sense anar acompanyades per un parent masculí. Dones professionals, com metges, advocades, artistes i escriptores, han sigut expulsades dels seus treballs i recloses a sa casa.

Les llars en les quals hi ha una dona present han de tindre les finestres pintades de manera que no puga ser vista pels vianants. Les dones han d'usar sabates silencioses per a no ser sentides. Les dones viuen en risc permanent de perdre la vida per l'errada més insignificant. Al no poder treballar, les que no tenen parents homes o marit es moren de fam o acaben, indigents, encara que contenen amb un doctorat. La depressió és una malaltia tan estesa que ha arribat a nivells d'emergència.

En una societat islàmica tan extremista no hi ha manera de conèixer l'índex de suïcidis, però

els treballadors socials estimen que ha augmentat significativament l'índex entre les dones que no tenen accés a medicaments i tractament adequat per a depressió severa i prefereixen llevar-se la vida abans de viure en eixes condicions.

Pràcticament no existeixen instal·lacions mèdiques per a dones. En un dels pocs hospitals per a dones, un reporter va trobar als llits cossos immòbils, quasi sense vida, que es negaven a parlar, a menjar o a fer res; senzillament

s'estaven deixant morir. Unes altres s'havien tornat boges i es trobaven als racons, plorant sense descans; quasi totes víctimes d'una intensa por. Un metge està pensat deixar a aquestes dones davant de la casa del president quan s'acaben els pocs medicaments existents, com a una forma de protesta. La situació ha arribat a un punt en el qual el terme **violació dels Drets Humans** és

redundant. Els marits tenen poder de decisió sobre la vida o mort de les seues parentes, especialment de les seues mullers, però una multitud rabiosa té igual dret a apedregar o colpejar a una dona, inclús, causar-li la mort, per haver exposat uns centímetres de la

seua carn o per haver-los ofès de la manera més insignificant.

Les dones van tindre una llibertat relativa per a treballar, per a vestir més o menys al seu gust i manejar i aparèixer soles en públic fins el 1996. La

rapidesa d'aquesta transició és la principal causa de la depressió i els suïcidis; dones que

van ser educadores o metgesses, simplement estaven acostumades a llibertats humanes elementals, ara es veuen fortament repressaliades i són tractades com a subhumanes en nom del fonamentalisme islàmic de dreta. És una cosa que no pertany a la seua tradició ni a la seua cultura, sinó que és alié a elles, i és un extremisme encara en aquelles cultures on regna el fonamentalisme.

Tot individu té dret a una existència tolerablement humana, també les dones d'un país musulmà. Si som capaços d'amenaçar a les forces militars de Kosovo en nom dels drets humans i pel bé dels grups ètnics d'albanesos, els ciutadans del món certament tenen dret a manifestar una indignació pacífica front a l'opressió, l'assassinat i les injustícies que es cometien en contra de les dones per part del Taliban.

La redacció

"NO SOLS DE POLÍTICA VIU L'HOMÉ"

PAQUITA

PANADERÍA CASAÑ, C.B.

C/. Bayer, 59
Tel. 964 30 05 48
12560 BENICASIM (Castellón)

C/. Secretario Chornet, 3
Tel. 964 30 13 35
12560 BENICASIM (Castellón)

El nacionalisme del PP

L'ansietat per defensar les tradicions populars, la nostra cultura, el folklore, la llengua, la nostra forma de vida, en definitiva, el nostre territori, ha fet que en cada regió sorgiren partits nacionalistes. Aquesta tradició podríem dir que va néixer a principis del segle XIX, a l'època del Romanticisme.

Romanticisme i Nacionalisme anaren agafats de la mà. Anys després, i amb la Democràcia al nostre país van néixer els anomenats partits nacionalistes. Un dels més coneguts i alhora atacats és el PNB (Partit Nacionalista Basc) nascut a finals del segle XIX, també hi ha molts altres, com CiU a Catalunya, o el Bloc al País Valencià, sense oblidar al BNG (Bloc Nacionalista Gallec), PA (Partit Andalucista) o el Partit Nacionalista d'Aragó. Com podem veure, a totes les regions hi ha partits que defenen aquella ideologia Romàntica de la defensa de les nostres coses.

El diccionari diu que nacionalisme és la doctrina ideològica que considera la creació d'un Estat nacional, la condició indispensable per a realitzar les aspiracions socials, econòmiques i culturals d'un poble, encara que hui en dia aquest fet de crear un Estat, ja no és tant indispensable. El diccionari continua dient que el nacionalisme es caracteritza per un sentiment de nació derivat d'uns orígens, religió, llengua i interessos comuns.

Tots aquests partits abans esmentats es mouen per aquesta

ideologia comuna tant vàlida com una altra i més encara en un país democràtic com el nostre.

Però, en açò que apareix el PP. Partit que els ataca i va clarament en contra d'ells. És de tots conegut l'atac sistemàtic contra el PNB, i més ara amb les eleccions al País Basc. Ataquen el fet de que una sèrie de persones no vullguen

deixar perdre una forma de vida arraigada durant els segles, impossible de tallar en sec, però si d'anar secant-la poc a poc. El fet de voler defensar una certa autonomia, tradicions i la forma de vida que estem dient està mal vist perquè diuen que hi ha que tindre una cultura idèntica. Açò és impossible. Si tots nosaltres podem comprovar com les nostres costums o simplement la forma de parlar canvia del nostre poble al del costat, com és possible que tot un territori peninsular tan gran actue, pense i tinga unes costums idèntiques?. Impossibile.

Però, ara anem a la qüestió clau, per què els ataca i no els pot ni veure? Com és que tot allò que sona a nacionalista va en contra dels principis del PP?. Molt clar. Va en contra de la ideologia d'aquests que, des d'una visió "centrista" volen defensar una Espanya única, íntegra, "grande y libre". Amb una reforma de les Humanitats que ens faça estudiar a tots la mateixa història d'una Península Ibèrica que comença i acaba al "centre" de la

mateixa península. I jo pregunto. No és açò Nacionalisme?. No estan defenent uns interessos comuns (els seus)?, no estan defenent uns orígens comuns i una llengua comuna?, clar, a base de voler que tots estudiem la mateixa història i fer que ens oblidem de les costums, tradicions i llengua de

cada regió. Aleshores es pot entendre que el PP és el partit més nacionalista de tots els que hi ha. Apareix llavors la contradicció. Estan atacant una ideologia, una forma de pensar, dins d'un país democràtic on la llibertat de pensament és el primer, amb els mateixos arguments que ells volen negar als que sí consideren nacionalistes. Per a voler fer

una Espanya única, per a voler fer un estat Nacionalista Espanyol, neguen els Nacionalismes regionals. Que cadascú pense ara i reflexione si açò no és ser nacionalista.

Però ben mirat crec que ells guanyen i no se'ls pot considerar com a que són nacionalistes, tenen tota la raó per a atacar als qui així ho creuen. Ells busquen una Espanya única castellana (a base d'enfonsar les cultures pròpies de cada regió), no prohibint, però si sense ajudar en res la defensa de les llengües i cultures pròpies, pitjor encara que prohibir-ho, quan la Constitució diu clarament que hi ha que mantenir-les i defensar-les. Així que més que política nacionalista espanyola es podria dir que fan política repressiva espanyola. **Feixisme pur i dur.**

Carlos Lliberós

Què veure?

Fargo

Director: Joel Coen. (1996)

Intèrprets: Frances Mc Dormand, William H. Macy, Steve Buscemi.

Drama policíac ocorregut a Minnesota el 1987. Jerry, amb problemes econòmics, organitza el segrest de la seua dona i demana un rescat al seu sogre. Les coses no eixiran com ell esperava.

Metropolis

Director: Fritz Lang. (1926)

Intèrprets: Alfred Abel, Brigitte Helm, Rudolf Klein Rogge.

Any 2000. La societat està dividida en dues classes, l'èlit (ociosos que només busquen el plaer) i els desesperats treballadors (individus desgraciats condemnats a ser infeliços). Una visió de la tirania tecnològica.

Tierra

Director: Julio medem. (1995)

Intèrprets: Carmelo Gómez, Emma Suárez, Karra Elejalde, Silke. Àngel és un ser complex, es creu mig home, mig àngel, mig viu, i mig mort. Una part d'ell se sent atreta per Mari, una xica adolescent, descarada i molt sensual; l'altra s'enamora d'Àngela, una dona casada, tímida i senzilla.

Què llegir?

Sin noticias de Gurb, Eduardo Mendoza (1990). Seix Barral.

Novel·la de caràcter paròdic i satíric que narra l'aventura d'un extaterrestre buscant al seu company en la jungla barcelonesa.

Territorio comanche, Arturo Pérez-Reverte (1994).

Una interessant novel·la que descriu la difícil tasca dels periodistes que van conviure en primera persona, en un territori inhòspit, la guerra de Bòsnia.

La tesis de Nancy, Ramón J. Sender (1969). Magisterio.

Novel·la epistolar que narra les vivències d'una estudiant americana de llengües romàniques en Alcalá de Guadaira preparant la seua tesis doctoral. Una experiència en la que de vegades allò còmic es vesteix de seriós i allò seriós es disfressa amb un somriure.

Què escoltar?

America, America (1971)

Música folk amb lletres reivindicatives pròpia de l'època. Un temps de flors i pantalons de campana. A destacar: *Three roses*, *A horse with no name*.

El ángel caído, Avalanch (2001). Avispa.

Últim treball d'aquests asturians amb portada de l'afamat aerografista saragossà Luis Royo. *Power-metal* amb taques progressives.

Temple of the dog, The temple of the dog (1991). A&M records.

Disc rodó realitzat per components de Soundgarden y Pearl Jam. Rareza del *grunge*, de col·leccionista.

WAKE UP

...Una jove amb la cara tapada fent el signe de la victòria a Seattle, la policia txeca carregant a Praha, un jove ferit de bala a Göteborg, un altre jove **ASSASSINAT** per la policia a Gènova, la policia espanyola provocant incidents a Barcelona...Noves icones per a un nou segle;

l'antiglobalització comença a guanyar i perdre batalles, a rebre els primers màrtirs, a treure les primeres conclusions; es pot definir en dos termes, èxit parcial i molta indignació.

El que s'ha aconseguit es revaloritza, el moviment revolucionari dins d'un món on el capitalisme racionalista no deixava veure cap tipus de dissidència que no estigués controlada. Dissidència!! aquí!! al món industrialitzat on l'omnipotència de la raó ofega qualsevol tipus d'imaginació, això sí, imaginació "real", no el producte envasat i artificial que ven la televisió; el veritable càncer del nostre temps...

Aquesta protesta és tot un repte per a aquells que no estan "alineats" veient Gran Hermano, la selecció espanyola o les infames sèries espanyoles sobre adolescents menopaúsics.

Les conseqüències dels primers moviments han agafat per sorpresa a la majoria de governs i mitjans de comunicació,

Carlo Giuliani, 23 anys, mort després de rebre un parell de trets al cap per manifestar-se contra la globalització mundial

s'ha aconseguit encaixar-los un gol a tots els polítics i *yuppies* que dirigeixen l'economia mundial. Les seues televisions han servit de poc condemnant la violència de la protesta, la pròpia brutalitat del sistema repressiu ha estat prou per deixar-

los sense arguments. Encara així estem indignats pel sol intent de vituperar-nos... Som violents de vegades...potser. No deixen altra sortida, les manifestacions "cumbaias" deixem-les pels servils neocatecumenals. Això no és cap broma. Som joves...potser. Però aquell que no puga aportar res de nou al món als 25 anys, és un mort vivent. La joventut de drets és una aberració del sistema.

Som violents de vegades...potser. No deixen altra sortida, les manifestacions "cumbaias" deixem-les pels servils neocatecumenals. Això no és cap broma. Som joves...potser. Però aquell que no puga aportar res de nou al món als 25 anys, és un mort vivent. La joventut de drets és una aberració del sistema.

Som idealistes...potser. És justament l'ideal, el que dona valor a la paraula, el verb és el que ha mogut la història.

En definitiva el moviment antiglobalització és molt jove encara; fresc, heterogeni i cal que continue així. En el moment en el que es tanquen en una ideologia concreta o algun grup prenga el control es trencarà la voluntat que ho mou.

Tampoc s'ha de tindre por d'arribar on sigui, a vegades un vidre trencat és més expressiu que un pamflet o que una notícia de televisió. Encara que si podem evitar trencar-lo hem de fer-ho. Ells no tenen cap remordiment en trencar-te la cara, insultar-te o apallissar-te. Els companys de Gènova ja ho saben prou. **NO** ens hem d'acobardar ni per la contundència dels antidisturbis, ni per les mentides dels mitjans de comunicació. Cal continuar treballant dia a dia (als barris, pobles, ciutats, veïnats, etc..) i quan es reuneixin els tirans per a penjar-se medalles, en alguna cimera o trobada, s'ha d'anar allí per resistir, per reivindicar, per lluitar, per vèncer!!...la batalla contra la globalització no ha fet més que començar.

Pau Josep Ferrando

peluqueria unisex

Pida hora. ☎ 964 30 05 80

Les oliveres, 19 bajo
12560 Benicàssim

